

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostopne petit vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 74.

V Gorici, v torek dne 14. septembra 1909.

Leto XI.

Gospodom pri „Kmečkem Glasu“.

V svojem uvodnem članku z dne 3. septembra t. l. ste nakopičili toliko splošnih obrekovanj, laži in zavijanj resnice ter jih vrgli ob glavo dr. Gregorčiču in prof. Berbuč-u, da bi mi morali napisati članke in članke, ako bi hoteli vaše lažnjive izbruhe po vrednosti ožigosati. Vašo tendenciozno zlobo potiplje lahko z roko vsakdo, kdor misli s svojo glavo, uže pri nameri, oblatiti in delati odgovornega dr. Gregorčič-a za poslovanje v deželni odbor, ko dobro veste, da je sedel ves čas tam mesto njega g. Klančič, kateri je pač soodgovoren za vse, kar se je tam godilo.

Na vsa ta obrekovanja, v katerih se čudno odseva vaša poštenost, vam odgovorimo malo po malem tako, da vam ne ostanemo nič dolžni, navedemo vam tudi istinito dogodbico o kronicah in vašem šefu, ki je prav zanimiva. Za danes se pa omejimo le na sledeče:

Vi trdite, da znaša število vseh deželnih uslužbencev in sicer od slug, dnevnicarjev pa gor do deželnega svetnika 43. Očividno ni všteto tukaj uradniško osebje „Hipotečne banke“, katero naštevate posebej, ni tudi ne gluhonemice, o kateri menda ne veste, da je deželni zavod; marveč v tem številu 43 je všteto le osebje, ki spada strogo le k deželni upravi, namreč k tajništvu, knjigovodstvu, tehničnemu in kmetijskemu uradu in kmetijski šoli, blagajni, pisarni in oddelku za zavarovanje živine (brez dacarjev).

Vi trdite tudi, da od teh deželnih uslužbencev je 31 Italijanov in 12 Slovencev. Mi ne verujemo radi farbarjem ne pri „Soči“ ne pri „Kmečkemu Glasu“, zato smo prosili tozadevnih pojasnil, ter smo doznali, da je v gori označenem okvirju deželnih uslužbencev Slovencev vsaj 20. Imena teh so Vam na razpolago. Pravih uradnikov je tu 28, od teh je 13 Slovencev. Tudi tu so vam imena na razpolago.

In čujte, kaj je pisala „Soča“ z dne 22. marca 1900 št. 34 o tej zadevi:

„Za vstop v deželno službo se po deželnih štatutih zahteva poleg drugih sposobnostij, znanje obeh deželnih jezikov. V koliko se je pa do sedaj oziralo na to odredbo, kaže dejstvo, da sta v deželni službi izmed 9 definitivno nameščenih uradnikov **samo dva Slovencea**.

Toliko v pojasnilo na to stran; kar se pa tiče hipotečne banke in gluhonemice, spregovorimo o priliki.

In sedaj vprašamo vsakega poštenega Slovenca, kateremu ni še zalila strast vesti z lažjo, hudobijo in obrekovanjem: Nista varovala pošteno slov. odbornika koristi slov. naroda tudi na tem polju? Čujte, še l. 1900 sta bila od 9 definitivno nastavljenih deželnih uradnikov **le dva Slovencea**, a sedaj štejemo izmed 28 uradnikov **13 Slovencev**.

S takimi sredstvi je začel operirati „Kmečki Glas“, vreden pobič laž-

da bi „kmetje“ dr. Franko, Mermolja in Saunig zlezli v deželno hišo.

Bivšemu vaškemu policaju (ki je — na nelep način, kakor je „Soča“ poročala, ravnal s svojim očetom), se ne čudimo, da hoče zlesti v zbornico s takimi sredstvi. Tudi bogatinu Saunig-u ne, ki je mirno gledal in niti z besedico grajal kot župan ne-čuvven škandal, ki ni dandanes v navadi niti pri Culukafrih, namreč da so tamošnji fantje slavili njegovo izvolitev za deželnega poslanca s tem, da so prof. Berbuč-a živnega pokopavali.

Čudno je pa vsekako, da dični solkanski „veleposestnik“, odvetnik dr. Franko k takemu postopanju molči. To pojasnjuje pač v bengalični svitlobi oceno tega politika, katero je prinesla „Soča“ dne 18. januarja l. 1908 in se glasi:

„Kmetje, kam zaidete, ako le še jeden pojde za prefriganim odvetnikom Frankotom?... Za voditelja agrarne stranke pritiče gospodarsko izobražen mož, ne pa političen šušmar... Če bi bil dr. Franko res goreč za kmečke koristi, bi se bil lotil dela za kmetatakoj, ko je prišel v Gorico. Dolgi 10 let je uže med nami, kaj bi bil lahko uže dobrega storil za kmeta, za katerega mu je pa začelo biti srce šele lani, l. 1907. Tako pa ni nič in nikoli nič ne bo, ker je delo dr. Frankotu deveta briga, vse pa mu je politično šušmarjenje!

Frankove komedije.

Dr. Franko je zopet doigral novo komedijo. Kot politiški komedijant je prvokrat nastopil že lani s svojo „spravno akcijo“. Na papirju je pisal, da hoče združiti vse goriške Slovence v en tabor k složnemu delu za narod. Obrnil se je do Gabrščka, predsednika narodno-napredne stranke. Ta je odklonil združitev s slovensko ljudsko stranko zaradi načelnega nasprotstva. O narodno-napredni stranki je dr. Franko na shodu „Kmečke stranke“ v Gorici rekel, da ima v svojem programu tudi točko o svobodomiselnosti, o svobodni šoli in o razporoki. „Kmečki glas“ je naravnost trdil, da Gabrščkova stranka noče priznavati krščanskih in demokratičnih načel vsled svojega svobodomiselnega programa. Na istem shodu „Kmečke stranke“ je dr. Franko slikal našo stranko kot demokratično stranko, ki stoji na podlagi krščanskih načel. Priporočal je torej združitev kmečke stranke s slovensko ljudsko stranko in sicer posebno zato, ker bi taka združitev napravila mir v deželi. Slovenska ljudska stranka je bila voljna se združiti s „Kmečko stranko“, stavila pa je kot glavni pogoj, da se iz stranke izključijo liberalni učitelji. Tega pa Franko ni hotel. Ker se ni mogel ločiti od liberalnih učiteljev, so se pogajanja razbila.

Franko je obrnil hrbet naši stranki, s katero so ga vezala načela, in pri lanskim volitvah se je združil z Gabrščkom in z njegovimi liberalci. Ti združeni „agrarci“ in liberalci so postavili skupne kandidate ter zmagali v splošni kuriji s pomočjo socijalnih demokratov.

beralcev. Zmago so tudi skupno slavili na komersu pri „Jelenu“, kjer je napil France iz Prvačine generaloma Andreju Gabrščku in — Ivanu Mrmolju (ured. „Km. glasa.“)

Agrarno-liberalni poslanci so osnovali „Slovenski klub“, a slovenskih poslancev ljudske stranke **niso** povabili k pristopu. Po otvoritvi deželnega zbora ni iskal „Slovenski klub“ zveze s klubom naših **slovenskih** poslancev, marveč sklenil je zvezo z **laškimi** klerikalnimi poslanci, ki so skoro še **bolj** strupeni proti Slovincem kakor laški liberalci. „Slovenski“ klub je protestiral proti imenovanju dr. Gregorčiča za deželnim podglavarjem, zahteval je **obe** slovenski odborniški mesti zase ter določil za odbornika dr. Franka in Andreja **Gabrščeka**! Proti temu brezobzirnemu postopanju „Slovenskega kluba“, ki je hotel celo mogočno slov. ljudsko stranko popolnoma izključiti iz deželne uprave ter spraviti slovenski del naše krščanske dežele pod oblast — enega Gabrščka, so nastopili naši poslanci z obstrukcijo, oziroma so se pridružili obstrukciji italijanskih liberalnih poslancev, ki niso hoteli odstopiti enega italijanskega odborniškega mesta Faiduttijevemu. **Sledil je razpust deželnega zbora, ko so zapustili slovenski liberalni in laški klerikalni poslanci deželni zbor z izjavo, da se ne vrnejo več.**

Po razpisu novih deželnozborskih volitev je nastopil „prefrigani advokat dr. Franko“ („Sočin“ izraz!) zopet z oljkino vejico ter vprizoril novo spravno komedijo. Ponudil je naši slovenski ljudski stranki kompromis gledé prihodnjih deželnozborskih volitev in gledé postopanja v deželni zboru, a stavil je take pogoje, o katerih je uže naprej vedel, da jih ne more in ne sme sprejeti nobena stranka, ki le količkaj gleda na svojo čast in na svoja načela.

Pri strankah, ki imajo res resno voljo priti do sporazumljenja, se povsod vršijo pogajanja tako, da stavi ena stranka drugi svoje pogoje; ta jih presoja in naznani eventuelne svoje protipogoje in po tej poti prideta stranki do kompromisa ali pa se pogajanja razbi-jejo. Dr. Franko, ki ni imel nikdar resnega namena priti z našo stranko do kakega sporazumljenja, je stavil svoje pogoje, a ni niti dopustil, da se o protipogojih razgovarja. Tako dela zmagovalc s premaganim nasprotnikom, a ne odkritosrčen pogajalec, ki res želi miru in sprave. Dr. Franko je naznanil dr. Gregorčiču svoje **nespremljive** pogoje 6. t. m. Diktator dr. Franko je milostljivo prepustil od 14 slovenskih poslancev 5 slovenski ljudski stranki, čeprav je vedel, da je imela ta stranka pri lanskim prvem volitvi v splošni kuriji večino volilcev na svoji strani, da je torej bila večina goriških slovenskih volilcev v taboru naše stranke. V svoji brezobzirnosti je dr. Franko tudi določil, koga naša stranka **ne sme** kandidirati v deželni zbor in v deželni odbor. To je nečuvvena predrznost „angelja miru in sprave“, politiškega mešetarja dr. Franka.

Vodstvo slov. ljudske stranke je odgovorilo na prvo Frankovo pismo, da je stranka pripravljena pogajati se s kmečko stranko, a ne z narodno-napredno, ki je ljudski stranki v svojem programu

ljudska stranka priznava namreč krščanska načela, česar narodno-napredna noče storiti vsled svojega svobodomiselnega programa. Tega **načelnega** vprašanja se dr. Franko v svojem odgovoru niti ni dotaknil, ker ni hotel od kandidatov izključiti Gabrščka in drugih prononsiranih liberalcev.

Letos se je torej ponavljalo, kar se je tudi lani zgodilo. Tudi letos je igral dr. Franko malo komedijo, polno neodkritosrčnosti in prefriganosti. Ko se je imel združiti s slov. ljudsko stranko, ga je zopet gnalo srce tje, kamor spada, v liberalni Gabrščkov tabor. Dr. Franko je celo to komedijo insceniral radi tega, da bi pokazal svojo navidezno spravljivost in miroljubnost in da bi mogel očrtniti „klerikalce“ kot nespravljive in kot rušitelje sloge. Le čitajte njegov volilni oklic! V njem pravi: „Nasprotniki hočejo boja — torej sprejmite ga hladno in mirnodušno. Nasprotniku, ki zahteva boja med brati, temu ni za dobrobit ljudstva, temu ni za koristi ljudstva, temu ni za dosego narodnih pravic, temveč le za korist posameznih oseb ali za korist njegove stranke“.

Koliko hinavščine in lažij tiči v teh besedah! Kako bi se preprečil „**boj med brati**“, je povedal Franko lani na shodu svoje stranke. Rekel je: Z združenjem kmečke stranke s slovensko ljudsko stranko bi se dosegel namen naše stranke. **Nastal bi mir** v deželi, ker bi združeni stianki tvorili tako močno skupino, da bi poleg nje **druge struje ali stranke ne prihajale več v poštev**.

Slov. ljudska stranka je bila lani in letos pripravljena za tako združitev, a Franko se ni hotel ne lani ne letos z njo združiti, ker se ni hotel ločiti od Gabrščkovih liberalcev. In zdaj se drzne ta človek ljudstvo šuntati z nesramno trditvijo, da **naša stranka zahteva boja med brati!**

Ko je letos dr. Franko diktiral slov. ljudski stranki svoje naravnost žaljive pogoje, je že vedel, da jih ne more sprejeti nobena resna stranka, torej tudi naša ne; takrat je že bila zveza med Frankom in Gabrščkom sklenjena. To se je zdaj pokazalo. „Kmečka“ stranka in liberalna Gabrščkova ste postavili v splošni kuriji **isto** kandidate. S tem je napravljen konec Frankovemu slepomišljenju in Frankovi najnovejši komediji. Zavesa je padla; na politiskem odru vidimo dr. Franka in A. Gabrščka v bratskem objemu.

Dopisi.

Z dežele. (Odgovor „Glasu“.) —

Dalje piše g. K. v „Glasu“: „Sicer pa mislim, g. urednik, da je enkrat že čas, da bomo kmetje sami svoji gospodje in da se otresemo kuratele nekdanje gospodovalne stranke, ki je kmete toliko let izkoriščala“. No, g. K., kdo je pa tvoril to „nekdanjo gospodovalno stranko“ t. j. edino nekdanjo slov. stranko na Goriškem? Menda slov. prebivalstvo! In ker je to po večini kmečko, — kmečko ljudstvo. Kdor je pa v pol. stranki v večini, ta si lahko gospoduje sam. Če torej g. K. piše o „kurateli nekđ. gosp. stranke“, preobrača resnico na glavo in proglašja zadovoljnost kmečkega ljudstva z gospodstvom a

za nekako nezavedno hlapčevstvo, kar je žalitev za ves kmečki stan. Če pa smatra ono „kuratelo“ za nekak terorizem nekaterih gospodov iz strankinega vodstva, potem mu moram povedati, da velja to prav tako za njegovo sedanjost „kmečko stranko“. Naj mi le pove g. K., kdo je izbral kandidate Franko-Križnič-Strekelj? Po večini učitelji, par dohtarjev, krčmarjev, štacunarjev in — par tudi tistih kmetov, ki rogovilijo po „Glasu“. Ali tvorijo pa ti odločujoči faktorji v „kmečki stranki“ jedro kmečkega ljudstva? — Ali ne stoji temveč kmečko ljudstvo v tej „kmečki stranki“ pod kuratelo onih odločujočih nekmečkih faktorjev? In kdo izkorišča kmete, vidimo najlepše na obeh voditeljih. Dr. Gregorčič je največji vzdržavatelj „Šol. Doma“ ne le po svojem tihem, neumornem delovanju, ampak tudi po tisočakah, katere je za „Šol. Dom“ daroval; dr. Franko ni doslej za narod nič delal in nič dal, pač pa pridno izkoriščal kmete-pravdarje. He, g. K., le ovrzite to primero, če morete! Sram Vas bodi, da tako očitno lažete in kmeta slepite!

Dalje piše g. K.: „Sicer pa je moje mnenje, da „Kmečki Glas“ preveč uvaža strupeno žaljenje kmečkega stanu v „Gorici“. Ta list nima ne pravih somišljenikov, ne dopisnikov. Ko pride določen dan, je pač treba, da „Gorica“ izide. Ker pa dopisov ni, si urednik pomaga s tem, da se najprej zakadi v naš list ter se norčuje s tem in onim kmetom; potem se zažene v „Sočo“ in tam išče dopisnike in napada osebe, nato se skrega s tržaško „Edinostjo“... „G. K., da je „Gorica“ kedaj žalila kmečki stan, je nesramna laž, res pa je, da je Vaš voditelj na javnem shodu imenoval kmete „nerazsodno maso“. Utajite, če morete! Da „Gorica“ kakšenkrat zlaša one kmete, ki rogovilijo po „Glasu“, je res, ali to ne velja njim kot kmetom, ampak kot osebam, ki skušajo pomagati na noge propadajočemu goriškemu liberalizmu. Iz enakega uzroka stoji „Gorica“ s puško ob boku nasproti „Soči“ in tej v novjšem času pridruženi „Edinosti“. V ta namen je bila „Gorica“ tudi ustanovljena. — Da nima „Gorica“ somišljenikov, je ravno tako izlagano, kakor je res, kar sem čital ponovno v „Glasu“, da je naša ljudska stranka najmočnejša stranka na Goriškem. In da je to res, kaže dejstvo, da se vežejo pri volitvah proti njej vse druge stranke. No, in ta najmočnejša stranka da bi ne imela somišljenikov! G. K., kje imate pamet? — Prideva k dopisnikom. Ali g. K. še zdaj ne ve, da je „Primorski List“ ravno takó glasilo naše stranke kot „Gorica“? In kateri slovenski časnik goriški ima toliko dopisnikov kot „Primorski List“? Burklež nerodni: Oba lista imata istega urednika, in ta kot razumen mož odkazuje dopise bolj razširjenemu „Prim. Listu“, ker so bolj lokalnega pomena. V „Gorici“ pa — tako sodim jaz — daje celo dopisom obliko člankov, saj je moj prvi dopis tudi kot članek objavljen. No, in misli li g. K., da pišejo dopise v „Glasu“ kmetje? Kaj še! „Glasovi“ dopisi so večinoma roba učiteljev. Ti namreč menijo, da najbolje služijo svoji glavni „narodni“ želji t. j. zvišanju svojih plač (tudi na račun nas kmetovalcev in kmetov), ko drugače bi ne šlo), ako se skrivajo za kmete“. Ali niste eden teh krivačev tudi Vi, g. K.? —

Več kot nerodna izmišljotina je domnevanje, da piše celo „Gorica“ ena sama oseba, g. urednik. Kaj brblja torej g. K. o stvarih, katere so mu popolnoma neznan! Slednjič bodi g. K. prepričan, da ne bodo oni kmetje, ki so nastopali kot govorniki na štanjelskem shodu, nikdar koristili celokupnosti kmečkega stanu; kajti pot, katero so ubrali, pelje le do reševanja Gabrščeka iz političnega propada in do morebitnega zvišanja plač učiteljem na račun ubogega kmeta.

I. K., posestnik v K. se svojim prihodom našo vas pristni

kmet-agrarce, osrečitelj in rešitelj kmetov I. Mrmolja. Mož se je zadnji čas precej spremenil. Še pred dobrim letom si po noči njegovi sodil, da je kmet, a danes vidiš v njem pristnega kolesarja, pravega športmana. Ob solncu milosti liberalno-napredne-agrarne stranke se mož prav dobro počuti. Nu, pustimo to! Vsak po svoje. Saj sedaj itak ne poznamo razločka med kmetom in gospodom. Dandanes hoče biti vse kmet. Od jezičnega dohtarja do mešetarja. Vse dela za kmeta — se vé, proti dobremu plačilu. Nu, šalo na stran, dasi ni šala. Agrarni shod se je imel vršiti v gostilni g. Andreja Miljavec, a se radi krepke odpornosti ni vršil. Menda so se uporniki spomnili lanskim podgan in miši. In da bi teh nadležnih živalic ne razdražili, so krepko odklonili laskavo ponudbo gospoda kmeta iz Vrtojbe. Obč. tajnik in c. k. poštar je pa sklicatelju shoda pomagal ter mu prepustil svojo gostilnično sobo. Da bode shod impozanten, ni obč. tajnik nikakor dvomil in to tem manj, če ga on na trgu pred cerkvijo priporoči, kar je tudi po večerni službi božji storil. Mož je imel sicer malo smole, pa to nič ne dé, se vsaj lahko tolaži, da bode v bodočnosti bolje, namreč tedaj, ko ne bode več duhovnikov, teh brezpotrebni intriganov!! Ni zlomek, da ne bi liberalno-agrarne koalicije spravila nepotrebnih ljudi raz to ljubo, drago-slovensko zemljo.

Takrat pa boben v roké in ljudje bodo kar skupaj vrelí k čudni komediji. Dandanes so Grgarci še vse preveč konservativni in se drže raje cerkve in duhovnika nego prelevljenega kmeta Mrmolja. Nu, vendar se je zbralo nekaj bolj mladih v gostilni g. tajnika. Došli so tudi nekateri možje, da bi slišali novega preroka, a videvši le kisle obraze so mirno odšli, ter se zbrali pri g. Miljavcu na pomenek. Pribijemo, da obč. tajnik ni obvestil g. župana glede razglasa za shod. Obč. tajnika plačuje občina in njo ima ubogati on in drugi obč. uslužbenci.

Gospod tajnik! Vi pljuvate v skledo, iz katere jeste!! Nu, zató, se pomenimo ob drugi priliki!

Pozneje smo doznali, da je Mrmolja vendar izustil malo govoranco ob vsej mizeriji poslušalcev. Shod agrarnega velikanja je skončal v popolno zadovoljnost vnetih mož S. L. S. in fiasco za Mrmolja in privržence.

Začetek agitacije agrarcev v naših gorah se je torej izjalovil. O nadaljnjem razvoju Vam, g. urednik, uže poročamo.

Mi kličemo: Bog živi pametne može! Bog daj uspeha S. L. S.

Politični pregled.

Demisija nekaterih ministrov?

Dunajski list die „Zeit“ hoče vedeti, da so v včerajšnjem ministerskem svetu štirje ministri podali svojo ostavko in sicer dva nemška svobodomiselná, en poljski in eden krščanskosocialni minister.

Sklicanje deželnih zborov.

Današnji uradni list, „Wiener Zeitung“, objavlja cesarski patent, s katerim so za 16. t. m. sklicani deželni zbori dalmatinski, gališki, niževavstrijski, predarlski, istrski in tržaški.

Prestolonaslednik Fran Ferdinand

se je danes podal iz Solnograda kakor zastopnik cesarja k nemškim vojaškim vajam v Mergentheim. Tudi načelnik generalnega štaba Conrad pl. Hötendorf se je tja podal.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravnistvu: Josip Golja, župnik v Kozbani 5 K, ravno toliko za Slov. Študijske in Alojzije-

„Zavetišču za maloletne izpuščene iz zaporov“

so darovali: Čisti donos plesa z dne 5 t. m. (Anton Pertot in dr.) K 48-56, gospica E. S. K 10—, Centralna Posojilnica K 25—, Županstva: Chiopris-Viscone K 25—, Staranzano K 10—, Visco K 10—, Kanal K 10—, Sovodnje K 2—, Prvačina K 8—, Terzo K 4—, Gradež K 10—, Albert Jona K 10—, Mihael Musina K 10—, Velečast. D. Jakob Russig K 10—, Grof E. Attems K 3—, N. Felberbaum K 5—.

Darovateljem srčna zahvala!

Krščanski volivci! Ne volite advokata dr. Frankota, Alojzija Streklja in Antona Križniča. Te tri gospe je postavila za kandidate Gabrščeka liberalna ali takomenovana narodno-napredna stranka, ki ima, kakor je dr. Franko lani trdil, v svojem programu tudi točko o svobodomiselnosti in o svobodni šoli, in ki noče priznavati krščanskih načel, kakor je letos 12. marca trdil „Kmečki Glas“.

Za kandidate take stranke ne sme glasovati noben krščansko misleč volivec!

Domače in razne vesti.

Premestitev slovenskega moškega učiteljskega iz Kopra v Gorico.

Voditelj c. kr. namestništva v Trstu, dvorni svetnik grof Schaffgotsch, je povedal goriškemu županu Bombič-u, ki je šel z drugimi mestnimi očeti protestirat v Trst proti premestitvi slovenskega moškega učiteljskega iz Kopra v Gorico, da je ta premestitev že gotova stvar in da je naučno ministerstvo že v sredo podpisalo dotični odlok ter ga dosposlalo c. kr. namestništvu v Trst. V nedeljo so, kakor je na drugem mestu povedano, goriški mestni očetje in par furlanskih županov v mestni dvorani protestirali proti premestitvi. Pridružilo se jim je tudi par članov italijanske učiteljske zveze za Primorsko. Na Dunaj pa je šel državni poslanec dr. Marani. Ravnotako sta pri ministerstvu protestirala proti premestitvi slovenskega zavoda v Gorico zaveznika agrarnih liberalcev in liberalnih agrarcev, Gabrščeka in dr. Frankova, prošt dr. Faidutti in dr. Bugatto. Dr. Marani-ja se je na Dunaju tolažilo s tem, da se mu je reklo, da je premestitev slovenskega moškega učiteljskega v Gorico le začasna. Dr. Faidutti pa ne pove, kaj so mu na Dunaju odgovorili. Da je vse to napenja nje le gola komedija ter da se jo izkorišča v prvi vrsti v volilne namene v volilnem boju med obema italijanskima strankama, to vedo italijanski kaporijoni najbolje.

Laška poulična politika. — Ali poznate glasno politiko Gabrščeko-vo? Ali ste pozabili, kako je sklical javni shod, ki naj bi bil odpodil nemškega Wieserja; ali ne veste več, kako je zbobnal zapeljane študente, da so mu napravili „bakljado“, ko je bil lani izvoljen za poslanca? No, ravno taki so njegovi mestni laški somišljeniki, laški liberalci, katerim se je že večkrat ponujal za zaveznika, pa ga niso hoteli, ker je „general brez armade“.

Laški liberalni kričači Gabrščekovega kalibra so te dni grozno glasni; prišel je namreč čas, da se zgodi, kar je bilo že davno obljubljeno: da se premesti slov. učiteljskega iz Kopra v Gorico. Župan Bombič žuga ministerstvu zaradi tega s splošno mestno vstajo, poslali so deputacijo k namestniku v Trst, drž. poslanca Maranija na Dunaj, v nedeljo so priredili protestni shod za gospe, v sredo je napovedan protest fakinaže na ulici (Oh, kako jih zavida „naš“ Gab. zaradi tega lepega šport!) itd. In vse to, ker vlada vrne goriškim mestitvijo.

Slovenec, kar jim je vzela l. 1875. Biti je moral velik častitelj avstrijske centralizacije oni mož, ki je vladil takrat to predlagal! Slov. učiteljske je preživel v laškem Kopru zares najžalostnejšo dobo svoje zgodovine! S tem se odpravi velika zapreka, ki je zavirala naravni razvitek našega slov. ljudskega šolstva na Goriškem. Kaj ima torej ta izključno slov. zadeva Lahe brigati!

Z druge strani je pa tudi smešna laška pretveza, da bo trpel vsled povrnitve slov. učiteljske „laški značaj“ Gorice. Kakoršen „laški značaj“ Gorice. Tega že ni več, ta je ostal v preteklem stoletju. Z brzimi koraki naraščajoči slov. živelj ga je že izbrisal. In — to naglašamo z veselimi zadoščenjem — **ta slovenski živelj je zasluga našega dičnega „Šol. Doma“!** Izključno laški značaj mesta, ko mora mesto vzdržavati slov. šolo! Morda za Lahe! „Laški značaj“, ko se šola v mestu nad 2000 slovenske mladine! In ta dva tisoča ne škodita nič „laškemu značaju“, pač pa bo škodoval pomnožek za okroglih 100 učencev!! Pojdite se solit, carlatani!

Gorostasni italijanski švindel.

Kdor se hoče o njem prepričati, naj vzame v roko včerajšnjo številko lista „Il Piccolo“ in naj čita na prvi strani tiskano poročilo o protestnem shodu, katerega je priredila v nedeljo zveza italijanskih primorskih učiteljskih društev v mestni dvorani in kateremu so se pridružili tudi goriški mestni očetje in par furlanskih županov. Poročilo prične doslovno tako-le: „Nenavadno gibanje po mestu je bilo opaziti uže na vse rano. Gruče meščanov vseh stanov, vsakovrstne starosti po ulicah in po trgih se niso pečale z drugim nego s sramotnim madežem, s katerim se hoče omadeževati naše mesto in ki nas sili, da se združimo vsi, ter da vsi kot en mož proti temu protestiramo. Slišal sem deželana, ki je rekel: Nikdar in nobena slovenskega zavoda več v Gorico, raje prelijem zadnjo kapljo krvi! Take in enake besede so mi prihajale na ušesa tudi od druge množice, ko sem šel mimo nje po mestu“. — Niti pičice ni resnične na vsem tem. V mestu je bilo vse mirno, kakor po navadi, in ljudje so se razgovarjali o vsem drugem, le o tem ne, kar „Piccollov“ poročevalec piše, namreč o premestitvi slovenskega učiteljskega iz Kopra v Gorico. Le v mestni dvorani se je zbralo nekaj iz Furlanije pricefranih županov in pa nekaj goriških mestnih očetov na čelu jim goriški župan Bombič, ki niso za mesto in za njega prebivalstvo še nikdar nič pametnega storili, in pa nekaj italijanskih učiteljev. Nekaj fraz, izustenih po županu Bombiču, kateremu sta sekundirala neizogibna doktorja Česčut in Venir, in pa nekaj fraz, izgovorjenih po predsedniku italijanske učiteljske zveze, profesorju italijanske gimnazije v Trstu Mariju Pasqualisu in komedije je bilo konec. Razun nekaj pred mestno dvorano zbranih italijanskih študentov in drugih tja poklicanih frkolinov se ni po mestu za to komedijo skoro noben zmenil, najmanj pa pristno goriško prebivalstvo, ki je že do grla sito takih komedij, ki so mu že preveč škodovale in je prav zaradi tega prepričano, da ravno zaradi takih ultraitalijanskih nastopov mestnih očetov se goriškemu mestnemu prebivalstvu od dne do dne slabše godi.

Dr. Franko je zahteval v imenu agrarne stranke, da prof. Berbuča ne sme kandidirati S. L. S. Ako bi stavil ta pogoj A. Gabršček, bi bilo to umljivo, ker je med prof. B. in A. Gabrščekom na verskem polju načelno nasprotstvo; a da stavi tak pogoj dr. Franko, ki se hlina sedaj kmetom in hoče dokazati, da ni nasprotnik vere, je to nečuvstvo, ta je predebela. On, v čegar žilah teče še pristna karnjelska kri, aspirira na mesto podglavarja, odbornika in slov. poslanca sedaj, ko si je napolnil žepe z denarijem „nerazsodne mase“, a prof. z deželni, nima toliko pravice kar

vaški policaj Mermolja, da bi smel biti kandidat S. L. S. To je povsem po kar-njelsko. Ko so Karnjeli prišli kot berači v Istro in so si tam napolnili žepe, so ubogo domače ljudstvo podjarmili ter mu odvzeli vse pravice. Tako postopanje vpije po maščevanju in to bo go-tovo prišlo.

Bum, bum! Gledališke komedije v Gorici je Gabršček srečno zaklal, v na-domestilo prireja zdaj politične burke. Taka pol. komedija je bil v četrtek shod staroliberalne stranke. Novoliberalna fir-ma Franko-Savniig-Mrmolja je postavila že v torek kandidate za splošno kurijo, katere sta seveda že davno izlegla libe-ralna sovoditelja Gabršček-Franko. Če bi ne bilo Gabrščeku tako zelo priro-jeno komedijaško bobnanje, bi bil v „Soči“ le kratko natisnil: Naši liberalni kandidate za splošno kurijo so tisti, katere je objavil v torek moj liberalni kolega, Franko, z mojim sodelovanjem. Namestu tega je zbobnal Gabr. cel libe-ralni shod in v „Trg. Domu“ na odru, namenjenem gledališkim igram, katerih ni, je igral komedijo volilnega shoda ter potem v „Soči“ poročal, da je bilo 250 udeležnikov. Na to število bi bilo nevarno prisegati, ali prisegli bi pa lahko, da je bilo v tem številu ogromna večina mestnih ljudi, ki niso volivci ali pa nimajo kot meščanje v slovenski splošni kuriji, in sicer so to, komandi-rani Gabrščekovi odvisniki v njegovi tiskarni, v njegovih „narodnih“ podjetjih, v njegovih posojilnicah, v liberalnih dru-štvihi itd. V zadnji „Soči“ dostavlja, da je bilo med temi 250 udeležniki 200 kmetovalcev! Seveda, ali „kmetovalcev“ po Gabrščekovem receptu. Ko sta namreč on in Franko igrala še ulogo razpora, je na „Glasovo“ trditev, da je Franko kmetovalec, odgovorila „Soča“: Da, da, Franko obdeluje zemljo (z nogami) ta-krat, ko hodi iz Solkana v Gorico in iz pisarne k sodišču. In v takem zmislju je vzeti tudi onih 200 „kmetovalcev“ na staroliberalnem shodu, t. j. 200 „kme-tovalcev“ takih, ki obdelujejo zemljo s tem, da hodijo po goriških ulicah. Kaj ne, Drejče, da smo te dobro pogruntali? Bum, bum!

„Edinost“, stara hinavka in sle-pilka. „Edinosti“ kakor tudi vsej slo-venski javnosti na Goriškem je znano, da sta postali liberalna stranka in agrarna jedno in isto ter da sta se po-polnoma zlili v jedno stranko. Znano je tudi in je tudi že sama „Edinost“ poročala, da so postavili liberalci in agrarci jedne in iste kandidate v splošni kuriji. In pri vsem tem jo ni prav nič sram pisati v svojem listu tako le:

„V „Edinosti“ smo čitali, da je Gregorčičeva stranka odbila vse pred-loge naše kmečke stranke in da bomo samostojno volili. Nam je to prav, ker rajše, nego da bi imeli nezanesljivega prijatelja in zaveznika, nastopimo samo-stojno, in mislim, da je naša stranka dovolj močna, da nam prinese popolno zmago na vsej črti, tako, da deželni zbor enkrat resnično kaj koristnega na-pravi za kmečko prebivalstvo. Že dve leti smo brez deželnega zbora; koliko koristnega bi bili lahko napravili naši poslanci za kmeta, če bi ne bilo pre-pira, in ako bi ne bila ravno Gregorči-čeva stranka skupno z Lahi preprečala vsako koristno delo! In s takimi možmi naj se bi bila naša stranka zvezala? Nikdar! Nam se je čudno zdelo takrat, ko se je sklenilo pogajati se s kleri-kalno stranko, in slutili smo že v na-prej, da ne pride do kompromisa. Tako smo vsaj na čistem! In ni se nam treba bati, da bi nas prijatelj izdal. Volili bomo samostojno svoje kandidate. In od nas kmetov, samih, je odvisno, ali zmagamo na vsej črti, ali ne. Če bomo edini, kakor upam, tedaj se nam ni treba obešati na druge stranke. Kmet-skega prebivalstva je 80 % v deželi, in prava sramota bi bila, če bi ne zma-gali.

Volitve so pred durmi. Zato moramo seci popolen vspeh. Nekaj bi še rad |

omenil. To namreč, da se posebno na Krasu oglašajo skoro v vsaki vasi kan-didatje. Vsi bi hoteli priti v deželni zbor, a to ne gre; s tem bi sedaj le delali zmešnjavo. Sami nastopimo, in ne smemo pričakovati podpore od dru-gih strank. Ravno zato pa ni časa sedaj, da bi se pričekali za mandate. Imamo zaupnike in osrednji odbor naše stranke. Tem možem moramo zaupati popol-noma. Ko se razglasijo kandidatje, mo-ramo složno le njih voliti in stopiti na volišče vsi do zadnjega! Le če bomo edini in če pojdemo voliti vsi do zad-njega, smemo upati na popolno zmago. Ni treba poslušati nasprotnikov, in naj še tako sladko in prepričevalno govo-rijo, in tudi ni treba zanašati se eden na drugega. Pomagajmo si sami in Bog nam bo pomagal.“

Hočete li večje politične sleparije! Pri vsem tem pa hoče „Edinost“ vse druge slovenske liste učiti pošteno po-litično moralo. Fej te bodi!

„Soča“ in nje bratec „Kmečki Glas“ šuntata volilce s trditvijo, da gre slovenski denar in Furlanijo. To pišeta lista pa le za bebce, kajti naše razsodno ljudstvo ve, da je deželni zbor v pred-zadnjem zasedanju dovolil okoli 130.000 K podpor le za naše gore in nad 40.000 K za Kras; tudi Brda in Vipavska do-lina sta dobila lepe podporne zneske. Sploh se je skrbelo ves čas dosedanje deželnozborske dobe, da so se podpore pravično razdeljevale med Italijane in Slovence, in če bi morali pač bivši li-beralni poslanci protestirati proti krivi-cam, ki se Slovencem godé. Vže iz tega se razvidi, da navedena lista vedé obre-kujeta poslance in odbornike S. L. S.

„Veliko je delo“, a še večji je davčni gospod člankar, ki je v več štev. „Km. glasa“ pisal dolgovezne klobasa-rije in — smola — potem pa še ro-kopis izgubil. Vaš namen je skozi in skozi le kmete begati, naj v nič ne ve-rujejo. Stopicali ste za Mrmoljevo „Eksp. zadrugo“ — ter ponavljali, koliko je koristila, kar je vse skupaj le velika farbarija. Enako se zgodi z vsemi va-šimi nasveti. Dokler je zadruga v Mr-moljevih rokah, gotovo ne bo uspevala. Kako pa bi kmetje dobili več za krom-pir, svetujemo Mrmolju, naj kmetom pri-poroča sledeče: Kmet naj krompir izruje, skuha, zabeli, dene na krožnik in naj ga nese v največji hotel na Dunaju ali v Berlinu. Tam prejme direktno od kon-sumenta največ zanj. Ni slab ta nasvet, kaj ne Mrmolja? Sedaj ob volitvah pri-poročamo Mrmolju tako agitacijo. Ali nevednost ali hudobija vam zakriva očitno dejstvo, da cena viša vpraša-nje po blagu. Oglejte si vinsko krizo. Koliko upitja, pisave in tarnanja je bilo letos. A vse zaman, kajti količina blaga je presegala vprašanja in konsum. In glejte pa sedaj! Pred 14 dnevi je cena vinu poskočila od 18 K na 34—36 pri hektolitru, ne da bi kdo z me-zimcem ganil. To je vstvaril kon-sum, vidite, gosp. člankar „Velikega dela“. Kmet ni tako zateleban, za ka-koršnega ga vi slikate. On ve vse to bolje nego vi. Zato se vam smeje, ker je prepričan, da vi nič ne zmorete.

Cesta Golobrdó-Britof. Ako so ho-teli iti kmetje zapadnih Brd dosedaj z vozovi v Britof, posluževati so se mo-rali obmejne italijanske ceste ter plače-vati za vsakega voza po 2 K. Zato pa je bila cesta od Golobrda do Britofa neobhodno potrebna. In ta cesta se bo-de začela graditi že v najkrajšem času. Gradnjo ceste prevzela sta namreč gg. Avgust Budigoj in Franc Kavčič iz Do-lenje.

Veliki punt naj naroči vsak naš bravec, ki se zanima za zgodovino Go-riške! Kritika je to kmečko povest po-hvalno sprejela in gotovo ne bo niko-mur žal, ki jo kupi. V tej zgodovinski povesti najde čitatelj marsikateri spo-min na davne dni, ko so se kmetje morali boriti za pravico in prostost, ko za svojo domacijo. Dvesto let je že |

preteklo od tedaj, kar se je vršil naj-večji kmečki upor na Goriškem, izpo-ročila o njem so se skoraj izgubila med našim ljudstvom in le še tuintam — osobito v gorah — se je ohranil kak spomin nanj. „Veliki punt“ pa ima na-men te spomine rešiti, da se ne izgube v prašnih arhivih, ampak na novo ožive v srcu slovenskega ljudstva kot priče naše žalostne a slavne preteklosti. Zato priporočamo to knjigo vsakemu zavednemu Slovencu; naroča se v „Na-rodni Tiskarni“ v Gorici in stane s poš-tnino K 1-70. Cena je za precej obširno knjigo pač tako nizka, da si povest lahko vsakdo nabavi.

Vojaška vest. — Včeraj ob 11 h predp. se je povrnil 47. pešpolk z vo-jaških vaj. Drugo vojaštvo pa se je vrnilo že deloma v soboto deloma v nedeljo.

Umril je v Leoninu v Ljubljani ka-nonik in župnik stolne cerkve Sv. Jušta v Trstu, mons. Peter Martelanz. N. v m. p.

Nenadoma je umrl poveljnik 4. bosanskega pešpolka, Rudolf Vuković pl. Podkapelski. V nedeljo se je krepak in vesel poyrnil s svojimi vojaki z vaj na Krasu; pohvalil je z ognjenim hrva-škim govorom svoje ljube vojake, a včeraj ob 3. in pol uri popoldne, v družbi svoje družine, padel je mrtev, zadet od kapi, kakor od strele. Kako so ga imeli radi vojaki je razvidno iz tega, da so rekli: „Umril nam je oče“. N. v m. p.!

Telovadba in petje pri nedeljski veselici društva „Zvezda“ v Sovodnjah je bilo lepo izvršeno. Posebno nastop telovadcev je občinstvo vradostil. Sen-zacijo sta vzbujala telovadca gg. Nanut in Lenček, ki sta proizvajala na drogu in bradlji take scene, da je mnogo-brojno občinstvo venomer spremljalo njihovo telovadbo z burnim ploskanjem ter strme gledalo, kako sta se kot pero su-kala, prebračala, zvijala, skakala. Na Goriškem se še ni videlo takega telo-vadnega nastopa. Društvo jima je po-klónilo vsakemu velik šopek cvetlic. V neizbrisnem spominu ostane udeležen-cem ta prireditve.

Gob so prinesli v soboto na tuk. sadni trg 800 kg.

Nesreča na delu. 44-letni delavec Josip Rob je pri gradnji nove ceste pri Sv. Luciji razstreljaval kamenje. Pri tem delu poskakoval je s skale na skalo. Pri tem pa je nesrečno padel tako, da se je poškodoval na glavi, da so ga mo-rali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico.

Padel je v jarek vračajoč se do-mov 66-letni Josip Gorjan z Vogerskega. Pri padcu si je zlomil levo nogo. Pripe-ljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Padel je z drevesa. Josipu Mar-kočiču, staremu 46 let, stanujočemu v Kojskem, se je, bravšemu slive, pod nogo ulomila veja in je vsled tega tako nesrečno padel kakih 5 metrov nizdolu, da si je polomil več reber.

Padel je z vlaka 36 letni Ivan Kavčič, delavec na drž. kolodvoru pri sv. Luciji, in si pri tem zlomil levo roko.

Število odvetnikov v Avstriji. Koncem leta 1908 je bilo v Avstriji 4894 odvetnikov. Na Dunaju samem jih je bilo 1126.

Novi hoteli v Dalmaciji. Zadarski „Narodni list“ je priobčil minule dni vest, da se bodo zidali v Dalmaciji ve-liko novi hoteli in sicer v Spletu, v Tro-giru, v Dubrovniku, v Trsteniku, v La-padu in Kotoru.

Trošek bi iznašal 4 in pol milijonov kron. Vlada namerava subvencionirati to podjetje s 70 tisoč kronami na leto. Zgradbo bodo financirale Jadranska banka, Ljubljanska kreditna in Ustredni banka. Isti list poroča tudi, da so ne-kateri bogati Čehi kupili veliko posestvo v Kaštel Lukšiču, nedaleko Soleta, na izletniške.

Velike vojaške vaje na Morav-skem. Velike vojaške vaje na Morav-skem, katerih sta se udeležila tudi naš cesar in nemški, so se na cesarjevo povelje končale v soboto ob 11. uri predpoludne. Cesar je po dovršenih va-jah dal poklicati k sebi nadvojvode in druge poveljnike vojnih čet ter se je o teku vaj prav pohvalno izrazil. — Ob pol uri popoldne se je cesar vrnil iz Velikega Mezeriča na Dunaj in je do-spel v Schönbrun zvečer.

Davčna reforma v Avstriji. Že prihodnje dni se bode določil na Du-naju natančen načrt za novo davčno reformo. Skoro gotovo pa je že danes, da se na užigalice vpelje monopol. Du-najski listi pišejo, da se bode osnovalo društvo, ki bode prevzelo vse v Avstriji obstoječe tovarne za užigalice. Dotični kapital bode znašal nad 40 milijonov kron.

S kakimi mrežami se ulovi največ rib. Neki angleški ribiči so opazili, da se z zelenimi ali modrimi mrežami ulo-vi dvakrat več rib nego z navadnimi.

Krojaška zadruga

GORICA

P. n.

Povodom pričete jesen-ske in zimske sezone dovo-ljujem si Vašemu blagoro-dju udano naznaniti, da so nam došle že vse zadnje novosti

modnega blaga

kakor volne, flanele, forštaj-ne in razno drugo blago. Do-voljujem si, Vas radi tega prositi, da nas počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljem radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši krasni in najmoder-nejši izberi.

Nadejaje se blagohotnega vpoštevanja te prošnje, bi-lježim odličnim spoštova-njem

Teodor Hribar.

Loterijske številke.

11. septembra.

Trst 84 10 19 16 85

Več učencev

ali **učen** se sprejme na stanovanje in hrano. Več se zve pri postrežniku „Sol. Doma“.

Učenke

našem upravnistvu.

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec na Travniku v Gorici št. 21. se priporoča sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in z dežele za obilen obisk. Postrežba točna in stogo snažna. Brije in striže tudi na mesečno odplačevanje. Na zahtevo brije in striže na domu. V zalogi ima razne toaletne potrebščine po zmerni ceni. Prevzema vsa lasničarska dela ter kupuje ženske lase po 6 K in naprej kilogram.

Franc Novak,
brivec,
na Travniku, št. 21.

Slike

pokojnega prečastitega g. kurata **Jožefa Goloba** se dobe pri fotografu Jerkiču in pa v „Narodni Tiskarni.“

Čudovito niske cene dvokoles šiv. strojev, vsakovrstnih gramofonov za gostilne,

kakor tudi različnih najnovejših plošč. zvršujejo se tudi vse poprave

Pri Batjel-u
GORICA Stolna
ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. — Novi slovenski ceniki franco.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gospeska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Zanderšič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec
v Podgori

na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mekega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Gattolini & Conti

Via Nuova 45 I. nadstr.
v Trstu,

Posredovalnica

za prodajo ali nakup, trgovskih in industrijskih podvzeti, za prodajo ali nakup zemljišč, pošlopov, za pridobitev posojil, za prodajo in nakup gostilen, pivovaren, vino in žganjetočev, za prodajo likerjev, kakor tudi za oddajo v najem trafik, vil, stanovanj, skladišč in hlevov.

Začetništvo domačih in tujih tvari.

Objava.

Varuštvo podpisanega zavoda je sklenilo v svoji seji od 10. septembra 1909 izboljšati merilo za eskompt zastavnih pisem ob ugotovitvi posojil od tačasnega merila 92° njihove imenske vrednosti na ono od 93°.

V Gorici, 11. septembra 1909.

Ravnateljstvo

Deželnega hipotečnega zavoda.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna trdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26, postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pyzlenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovecem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franco goriška postaja.

Cene zmerne.

Rojaki!

kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

Priporočamo našim rodbinam
Kolinsko cikorijo

Iščem

uradnika (pisarja)

Plača po dogovoru.

Notar dr. Ferd. Terkuč
v Kanalu.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru dvonadstropna z 8 sobami, pripravna za vsako obrt, se pod jako ugodnimi pogoji s 15. avgustom t. l. odda v najem ali pa po ceni prodaja.

Naznailo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenši s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4¹/₂% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- a) na vknjižbo po 5¹/₄% (pet in en četrt od sto;
- b) „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

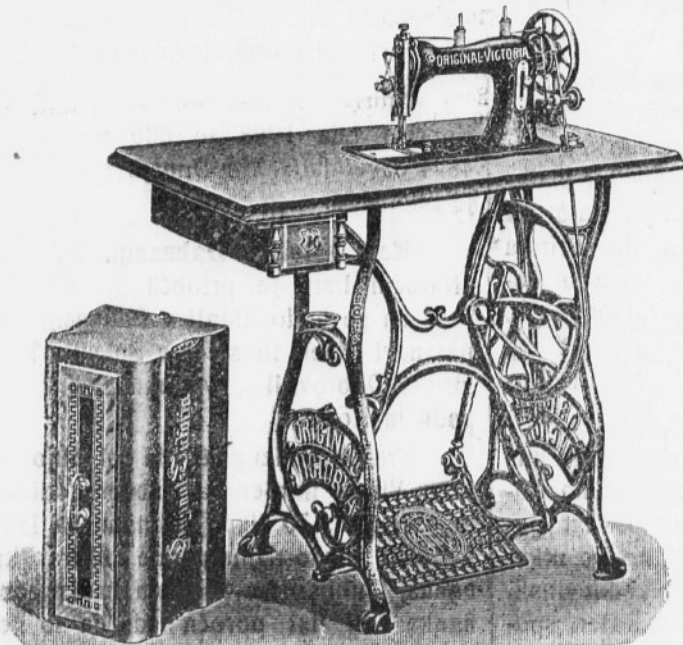
ODBOR.

Priporočamo našim gospodinjam **pravi :FRANCKOV:** kavni pridatek iz zagrebške tovarne.

sl. Zaga II, Y 1161, 5:9 I. V.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Trdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdki,

